

Hạnh phúc mong manh

(truyenngan.com.vn) - Tham gia viết bài cho tập truyện “Hay là mình cứ bắt chấp yêu nhau đi”

Và sẽ chẳng có gì thay đổi, nếu một ngày cô không phát hiện ra, anh đang bắt cá, mà người con gái kia, hoàn cảnh cũng giống như cô.

Mệt mỏi vì công việc, vì cuộc sống khó khăn, mệt và nhớ con, cô lang thang trên mạng, vô tình cô gặp anh, một kỹ sư xây dựng:

- Chào em!, anh có thể nói chuyện với em?

- Ok.

- Anh tên A..

-

Vì không quen biết, nên cả hai nói chuyện vô tư, và rất say sưa, chỉ là những chuyện phiếm, không liên quan đến hai người, cứ thế ba tiếng đồng hồ trôi đi, cô hẹn anh dịp khác, đã khuya phải đi nghỉ, mai có sức đi làm.

Vội vàng chào tạm biệt nhau, anh kịp đánh số điện thoại của anh cho cô, lúc đó cô cũng không quan tâm lắm, vì nghĩ cũng không quan trọng, và cũng không có gì đặc biệt để lưu lại.

Thế nhưng như một định mệnh cô và anh có dịp nói chuyện vài lần sau đó, và cả hai cũng tò mò xem đối phương thế nào mà mình lại có thể nói với nhau nhiều chuyện đến thế?, cả hai quyết định gặp nhau.

Trong cái lạnh của mùa đông Hà Nội, trời lại có mưa phùn, chờ anh khoảng hơn 30 phút thì cô gặp anh, dáng người cao gầy, khuôn mặt hơi trầm tính đó những gì cô nhìn thấy anh lúc đó.

Tránh ngượng gạo, cô lên tiếng trước, anh là A (cười), sao cậu để tớ chờ lâu vậy?, đấy cũng là một lời chào, nhưng cũng là một lời trách mà chắc anh cũng nhận ra, anh chỉ cười nhẹ, rồi cả hai cùng nhau đi ăn tối.

Anh đúng là người của công việc, lần đầu tiên gặp cô, anh chỉ toàn nói chuyện công việc, những khó khăn, những vất vả, những khúc mắc trong công việc anh không ngại chia sẻ, về mặt cô hòa vào câu chuyện của anh, nhưng trong đầu cô thì không đồng tình cho lắm, vì thực ra mà nói, ngoài giờ làm việc không ai muốn nói nhiều đến công việc, ai cũng muốn tư tưởng, suy nghĩ thoải mái, sau những mệt mỏi, hơn nữa đây là lần đầu anh gặp cô, cô thì rất quan trọng hóa việc này, nó như là một sự kiện

Ăn tối xong, cô và anh loanh quanh một phần vòng Hồ Tây, sau đó dừng chân ở một quán cà phê cũng chưa đông người lắm, cô không giải thích được, cô và anh chỉ mới nói chuyện vài lần, gặp nhau lần đầu, nhưng cả hai có vẻ rất ăn ý, rất hợp nhau. cô sau khi trở thành single mom thì cô luôn khao khát có một gia đình hạnh phúc, một người đàn ông tốt, biết quan tâm, chia sẻ, đặc biệt biết thông cảm bên cạnh, một người bố nghiêm túc, đủ kiến thức để dạy dỗ con cô. Anh là người từng trải, nhìn vào mắt cô anh biết mắt cô rất buồn, có gì đó hơi... không thoải mái, né tránh, và cuối cùng anh cũng nhận được câu trả lời thành thật và thỏa đáng, em hiện đang là Single Mom.

Cô chống ngượng rất tốt, trả lời xong, cô nói:

- Cậu không tin tớ àh?

- Không, tớ tin

- Hai năm rồi tớ không hẹn hò với ai, và cũng không quen thêm ai, đây là lần đầu tiên tớ có suy nghĩ quen một người đàn ông, sau vấp ngã của mình, chúng ta có thể làm bạn tiếp tục hoặc không, tùy anh - Cô nói đùa nhưng cũng nghiêm túc.

- Tớ thông cảm với hoàn cảnh của cậu, thật lòng đấy, cậu là một người phụ nữ mạnh mẽ và có trách nhiệm, tuy rằng tớ không khuyến khích việc đó, nhưng chuyện đã rồi mà cậu vẫn can đảm không bỏ con đi, tớ không trách mà có phần phục cậu, chúng ta tiếp tục là bạn.